

Exkurze do Březnice - 11. 6. 2024

V úterý 11. 6. se naše třída vydala na exkurzi do nedalekého městečka Březnice. V půl desáté jsme vyjeli vlakem (pro někoho to byla premiéra) a kolem desáté jsme již stáli před jezuitskou kolejí. Zde jsme byli rozděleni na dvě skupinky, z nichž jedna se šla seznámit s loutkářstvím na Březnicku a

druhá skupinka se vydala do nejstarší části Březnice, a to do židovské čtvrti, kde jsme navštívili místní synagogu.

Dozvěděli jsme se, že v Březnici se dochovalo mnoho dokumentů o provozování loutkářství. Velkou roli zde sehrálo umění Arnošty Kopecké, vnučky jednoho z nejznámějších loutkářů,

Matěje Kopeckého. Ta provozovala kočovnou loutkářskou činnost v okolí Březnice a je pochována na místním hřbitově. Bohatá tradice loutkářství pokračovala provozováním spolkových a rodinných divadel. Dochovaly se kulisy, loutky i doplňky divadýlek, které patřily spolkům Sokol a Orel. V rámci prohlídky je promítán loutkový film, který vypráví o světě, v němž předměty a rekvizity žijí vlastním životem.

Na konci komentované prohlídky jsme si udělali společný kvíz z nově nabytých vědomostí.

V synagoze jsme se dozvěděli, že na místě starého lokšanského dvora a zahrady bylo v 18. století založeno židovské ghetto, které jako celek

představuje unikátní urbanistický komplex s dochovanými klasicistními domy. Uzavřené ghetto bylo spojeno s městem brankami, které se do roku 1847 zavíraly na noc. Domy byly označeny římskými číslicemi, jako domy ve starém římském ghettu. Březnice

patřila mezi přibližně 600 obcí, kde se rozvíjel židovský náboženský proud, a byla významným kulturním i společenským střediskem, které ovlivňovalo život Židů v širokém okolí. Byla sídlem krajského rabína Prácheňského kraje a bývalo zde vysoké učení židovské zvané Ješiva.

muži a ženy nesměli chodit jedním vchodem, že jejich vchody byly odděleny a ani v samotné synagoze se nesměli modlit společně, ale muži v hlavním sále a ženy v patře.

Pro nás bylo např. zajímavé, že

Moc se nám líbila interaktivní tabule, kde jsme si mohli najít domy, které jsme cestou k synagoze míjeli, a podívat se na fotografie, jak domy vypadaly dříve a kdo v nich v historii bydlel.

Po náročných prohlídkách následoval zasloužený rozchod, při kterém si každý mohl odpočinout a doplnit energii u místních prodejců potravin a pak jsme se všichni přesunuli do zámeckého parku, kde jsme si zahráli hry na posílení kolektivu a užili si tak i spoustu legrace.

Anna Bělková

